

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212144
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113212144.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: H. N., bytom Ul. M. XXX/XX, XXX XX W. W., v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 594,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 7C 195/2013-91 zo dňa 10.02.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č.k. 7C/195/2013-166 zo dňa 05.06.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 7C 195/2013-91 zo dňa 10.02.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č.k. 7C/195/2013-166 zo dňa 05.06.2014 v napadnutom výroku v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 594,92 Eur a ďalej 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 1.517,27 Eur od 22.11.2010 do 17.02.2011, čo predstavuje sumu 22,01 Eur, zo sumy 1.389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011, čo predstavuje sumu 6,18 Eur, zo sumy 1.261,27 Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011, čo predstavuje sumu 47,40 Eur, zo sumy 1.231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011, čo predstavuje sumu 10,55 Eur, zo sumy 1.201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 10,49 Eur, zo sumy 1.171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012, čo predstavuje sumu 15,60 Eur, zo sumy 1.141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012, čo predstavuje sumu 8,82 Eur, zo sumy 1.111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012, čo predstavuje sumu 12,97 Eur, zo sumy 1.011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012, čo predstavuje sumu 2,99 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012, čo predstavuje sumu 4,17 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012, čo predstavuje sumu 4,04 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013, čo predstavuje sumu 6,68 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia a ďalej zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 5,06 Eur, a to na účet žalobcu vedený v R. U. a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 7C 195/2013-91 zo dňa 10.02.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č.k. 7C/195/2013-166 zo dňa 05.06.2014 vo zvyšnej časti napadnutého výroku, o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.517,27 Eur od 04.10.2010 do 17.02.2011, čo predstavuje sumu 519,67 Eur, zo sumy 1.389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011, čo predstavuje sumu 93,78 Eur, zo sumy 1.261,27 Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011, čo predstavuje sumu 718,93 Eur, zo sumy 1.231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011, čo predstavuje sumu 160,07 Eur, zo sumy 1.201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 159,17 Eur, zo sumy 1.171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012, čo predstavuje sumu 237,18 Eur, zo sumy 1.141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012, čo predstavuje sumu 134,10 Eur, zo sumy 1.111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012, čo predstavuje sumu 197,25 Eur, zo sumy 1.011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012, čo predstavuje sumu 45,51 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012, čo predstavuje sumu 63,37 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012, čo predstavuje sumu 61,46 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013, čo predstavuje sumu 101,57 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia a trovy konania z r u š u j e a v r a c í a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením (ďalej len „rozsudok“) okresný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 594,92 Eur a ďalej zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.517,27 Eur od 04.10.2010 do 17.02.2011, čo predstavuje sumu 519,67 Eur, zo sumy 1.389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011, čo predstavuje sumu 93,78 Eur, zo sumy 1.261,27 Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011, čo predstavuje sumu 718,93 Eur, zo sumy 1.231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011, čo predstavuje sumu 160,07 Eur, zo sumy 1.201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 159,17 Eur, zo sumy 1.171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012, čo predstavuje sumu 237,18 Eur, zo sumy 1.141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012, čo predstavuje sumu 134,10 Eur, zo sumy 1.111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012, čo predstavuje sumu 197,25 Eur, zo sumy 1.011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012, čo predstavuje sumu 45,51 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012, čo predstavuje sumu 63,37 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012, čo predstavuje sumu 61,46 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013, čo predstavuje sumu 101,57 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplattenia a ďalej 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 1.517,27 Eur od 22.11.2010 do 17.02.2011, čo predstavuje sumu 22,01 Eur, zo sumy 1.389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011, čo predstavuje sumu 6,18 Eur, zo sumy 1.261,27 Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011, čo predstavuje sumu 47,40 Eur, zo sumy 1.231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011, čo predstavuje sumu 10,55 Eur, zo sumy 1.201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 10,49 Eur, zo sumy 1.171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012, čo predstavuje sumu 15,60 Eur, zo sumy 1.141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012, čo predstavuje sumu 8,82 Eur, zo sumy 1.111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012, čo predstavuje sumu 12,97 Eur, zo sumy 1.011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012, čo predstavuje sumu 2,99 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012, čo predstavuje sumu 4,17 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012, čo predstavuje sumu 4,04 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013, čo predstavuje sumu 6,68 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplattenia a ďalej zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 5,06 Eur a uhradiť trovy konania žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom, podaným na tlačive návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa Článku 4 bod 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), žalobca žiadal zaviazať žalovanú zaplatiť mu zmenkovú sumu 594,92 Eur, ďalej zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne a 6 % ročný úrok zo súm a za dobu špecifikovaných v návrhu, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 5,06 Eur a uhradiť trovy konania žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu. Okresný súd Martin zdôvodnil svoju právomoc a príslušnosť na konanie vo veci s poukazom na čl. 2 bod 1, čl. 11 Preambuly, článok 4 bod 1 a článok 25 bod 1 písm. a) Nariadenia. (Odvolací súd len poznamenáva, že pokiaľ v predmetnej časti odôvodnenia bola uvádzaná príslušnosť „Okresného súdu Banská Bystrica“, tak išlo o zrejmu nesprávnosť, ktorá však nemala vplyv na splnenie tejto podmienky konania, t.j. v skutočnosti danej príslušnosti Okresného súdu Martin). Okresný súd v zmysle článku 5 bodu 2 Nariadenia zaslal žalovanej tlačivo C na odpoveď, ktoré jej bolo doručené dňa 29.11.2013 (č.l. 45 spisu). Žalovaná v určenej lehote po doručení tlačiva na odpoveď neodpovedala (správne malo byť uvedené „odpovedala“; pozn. odvolacieho súdu) (č.l. 46 rub spisu). S odkazom na čl. 19 Nariadenia okresný súd v prvostupňovom konaní procesne postupoval i podľa ustanovení zák. č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pričom považoval za potrebné, vzhľadom na predmet sporu a povahu vystaviteľa zmenky a indosanta (pôvodne oprávneného zo zmenky), vo veci nariadiť pojednávanie. Z predložených a označených dôkazných prostriedkov okresný súd zistil, že zmenka bola vystavená v Turčianskych Tepliciach dňa 22.03.2010 s tým, že „zaplatím na túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava L, oddiel Sro, vložka č. 23636/B zmenkovú sumu a zmenkový úrok 0,25 % denne“, keď zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 384,- Eur (správne malo byť uvedené 1517,27 Eur, pozn. odvolacieho súdu) a dátum začiatku úročenia 04.10.2010.

Okresný súd aplikoval pri právnom posúdení článok I. § 11 ods. 1, § 17 ods. 1, § 48 ods. 1, § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového zákona (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“ alebo

„zákon zmenkový a šekový“) a prijal záver, že žalobcom predložená zmenka bola vystavená v súlade so zákonom č. 191/1950 Zb.; jej pravosť nespochybnila kvalifikovane ani žalovaná, v tomto smere nenavrhol žiadne relevantné dôkazy. Z vykonaného dokazovania podľa okresného súdu vyplynulo, že k vystaveniu zmenky došlo dňa 22.03.2010 medzi žalovanou ako dlžníčkou a spoločnosťou POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Bratislava ako veriteľom zmenky. Podaným návrhom potom žalobca ako indosatár uplatnil proti žalovanej právo na zaplatenie sumy 594,92 Eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 04.10.2010 do zaplatenia a 6 % ročným úrokom a práva na zaplatenie zmenkovej odmeny 5,06 Eur. Pokiaľ podľa vyjadrenia žalobcu zaplatila žalovaná (z celkovej zmenkovej sumy 1.517,27 Eur; poznámka odvolacieho súdu) 922,35 Eur, tak zvyšok, t.j. 594,92 Eur doteraz nezaplatila a na úroky nezaplatila žiadnu sumu. Žalovaná až vo vyjadrení doručenom okresnému súdu 06.02.2014 a na vykonanom pojednávaní uviedla, že nároky žalobcu zo zmenky sú v rozpore so zákonom, ide o neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 ods. 4 písm. i), k), o) Občianskeho zákonníka), pričom poukázala na exekučné rozhodnutia súdov o zamietnutí žiadostí súdnych exekútorov na udelenie poverenia na výkon exekúcie v spotrebiteľských veciach. Potvrdila, že na zmenke je jej podpis a že zmenku jej „podstrčili s inými papiermi“. Napriek tomu, že žalovaná také dôkazy nenavrhol, okresný súd vykonal dokazovanie i vo vzťahu k platnosti zmenky, a to, či je alebo nie je vystavená v súlade so zákonom č. 191/1950 Zb. Mal za preukázané, že zmenka vystavená žalovanou spĺňa všetky náležitosti vlastnej zmenky v zmysle § 75 zákona č. 191/1950 Zb.; vo veci ide o samostatný abstraktný záväzok neakcesorickej povahy, ktorý nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené, preto žalobe vyhovel v plnom rozsahu. O trovách prvostupňového konania okresný súd rozhodol za aplikácie ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa výsledku sporového konania.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná (č.l. 99-105 spisu). S poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) OSP namietla, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým okresný súd dospel z vykonaných dôkazov, rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení a neaplikovaní noriem európskeho práva na ochranu spotrebiteľa a „je v rozpore so záväzným retrospektívnym výkladom Súdneho dvora EÚ“. Podľa žalovanej pri zmenke, ktorá má svoj pôvod v spotrebiteľskom úvere, musí súd vždy na ochranu spotrebiteľa použiť normy spotrebiteľského práva, inak v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu ČR zo dňa 10.1.2012, č. k. I. ÚS 1930/11 poruší právo spotrebiteľa na súdnu ochranu. Zneužívanie zmenkového práva, ktoré je povestné svojou prísnosťou a formálnosťou, bolo nedávno diskutované aj na pôde Ústavného súdu ČR, ktorý v tejto súvislosti nálezom Pl. ÚS 16/12 zrušil trojdňovú lehotu na podanie námietok (rozpor so zásadou rovnosti účastníkov konania, ktorá je súčasťou práva na spravodlivý proces). Rovnako Ústavný súd ČR v rozhodnutí IV.ÚS 457/10 zo dňa 18.7.2013 potvrdil, že nemožno voči spotrebiteľom zneužívať zmenku, aby sa obchádzalo európske právo na ochranu spotrebiteľa. Ústavný súd zrušil rozhodnutia nižších súdov, ktoré priznali voči spotrebiteľovi plnenia zo zmenky. Žalovaná vyjadrila názor, že pôvodný veriteľ účelovo previedol zmenku na žalobcu, ktorý nemohol a nemôže byť dobromyseľný, zmenku nadobudol so zlým úmyslom v snahe využiť § 10 zákona č. 191/1950 Zb., a keby aj zmenku nadobudol dobromyseľne, tak samotná skutočnosť, že teraz vymáha od žalovanej sumu vyplnenú na zmenke, je žalobcova hrubá nedbanlivosť, nakoľko si mal zistiť, z akého titulu a akým výpočtom dospel pôvodný veriteľ k sume 594,92 Eur a mal sa oboznámiť s príslušnými dokladmi a Zmluvou o úvere, z ktorej je zrejme, že je bez úroku a bez poplatkov a v tomto kontexte predovšetkým aj so zákonnou úpravou tzv. spotrebiteľskej zmenky. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú aj ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, pričom toto ustanovenie obsahoval Občiansky zákonník aj v čase podpisu Úverovej zmluvy. Keďže žalobca je spoločnosť registrovaná v Prahe, prevedením zmenky došlo k podstatnému zhoršeniu vymožitelnosti prípadných pohľadávok spotrebiteľa, preto je potrebné aj na túto podmienku prihliadnuť ako na neprijateľnú. Vo veci spotrebiteľských zmienek Krajský súd v Prešove podal prejudiciálnu otázku týkajúcu sa oprávnenosti nárokov z cedovanej zmenky proti spotrebiteľom (dostupné na: <<http://www.najpravo.sk/clanky/ks-presov-indsociou-zmenky-sa-zrejme-obchadza-pravo-eu.html>>). Okresný súd sa podľa žalovanej správne nevysporiadal ani s touto skutočnosťou, preto žiadala, aby odvolací súd zhodnotil relevanciu položenej otázky a odvolacie konanie prerušil do rozhodnutia Súdneho dvora vo veci predloženej Krajským súdom v Prešove.

Žalovaná poukázala na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.08.2013, č. k. 4 C/150/2013- ktorý návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že : „ na základe uvedeného súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah založený medzi účastníkmi je vzťahom občiansko-právnym v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ aj bod 17 VPPÚ obsahuje klauzulu v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto klauzula nepochybne obchádza ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka o preferovaní právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, a je preto zo zákona neplatná. S poukazom na tieto skutočnosti súd potom považuje zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákonníka) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na základe uvedených skutočností, keď súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky je neprijateľnou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou, zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu“. Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.11.2013, č. k. 39 Cb/121/2013- judikoval podobný záver. Žalovaná vyjadrila presvedčenie, že práve prvotný zmenkový veriteľ, POHOTOVOSTĚ, s.r.o., poskytuje úvery a pôžičky, pričom jeho zmluvy, obchodné podmienky a iné dojednania obsahujú aj neprimerané zmluvné podmienky, ktoré sú následne vyhodnocované ako absolútne neplatné. Poukázala na list Európskej komisie z 25.04.2013, pod. č. 2012/4165, Vec: Výzva - Porušenie č. 2012/4165, ktorý bol zaslaný Slovenskej republike z dôvodu upozornenia, že SR pravdepodobne dôsledne nedodržiava spotrebiteľské právo EÚ. Okrem iného sa vo výzve EK uvádza v bode 4. Iné praktiky zamerané na vyhýbanie sa riadnej justičnej kontrole (str. 5 listu EK): „Okrem rozhodcovského súdu, alebo ako alternatívu k nemu, obchodníci používajú aj iné praktiky a postupy na vymáhanie nezákonných pohľadávok založených na nekalých podmienkach. Prvým príkladom je používanie blankozmeniek. Obchodníci vyplňajú do blankozmeniek svoju nárokovanú sumu, hoci to právne predpisy o spotrebiteľských úveroch nedovoľujú, a napriek skutočnosti, že tieto pohľadávky nemajú oporu v právnych predpisoch a sú založené na nekalých podmienkach. Rozhodcovské rozsudky však vynášajú rozsudky aj na základe týchto zmeniek.“ Podľa žalovanej okresný súd napadnutým rozsudkom porušil aj európske právo - smernicu 98/7/ES, resp. smernicu 2008/48 o spotrebiteľských úveroch a rozhodol v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorá sa k tejto smernici viaže. V tomto smere poukázala na Uznesenie vo veci C 76/10 PohotovostĚ s. r. o. proti Ivete Korčkovskej, podľa ktorého: „Za okolností, aké sú vo veci samej, neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa jeho nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak nejde o takýto prípad, tento súd má možnosť aj bez návrhu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy je opomenutie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v jej podmienke týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobilé prisúdiť tejto doložke nekalú povahu v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posúdiť túto zmluvu z hľadiska smernice 93/13, smernica 87/102 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto posledne uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Žalovaná uviedla, že súd svojím rozhodnutím porušil práva „navrhovateľa - spotrebiteľa“ (zrejme mala odvolateľka na mysli práva žalovanej, pozn. odvolacieho súdu) podľa čl. 38 Charty základných práv EÚ a súčasne porušil čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a záväzok lojality k EÚ, čím sa dopustil vážnych väd konania a rozhodnutia. Rovnako boli neaplikáciou vyššie uvedeného porušené aj Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách. Tieto boli porušené nielen neaplikáciou, ale aj aplikáciou cit. európskych smerníc. Porušenie práv spotrebiteľov garantovaných v čl. 38 Charty základných práv EÚ a čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ spôsobil konajúci súd tým, že neprihliadol na vysoký záujem európskeho práva na ochrane spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami tak ako to ukladá kogentné ustanovenie a pravidlo postavené na roveň verejného poriadku

- čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ majú sudy členských štátov poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, čo vyplýva aj z čl. 6 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „smernica 93/13/EHS“), podľa ktorého „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“. Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-334/92 zo dňa 16.12. 1993 Teodoro Wagner Miret proti Fondo de Garantía Salarial body 20,21, „po tretie, je potrebné pripomenúť, že keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Comercial Internacional de Alimentación [1990] ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd je povolaný interpretovať ho v čo najväčšej možnej miere, vo svetle znenia a účelu smernice, aby dosiahol cieľ sledovaný smernicou v súlade s odsekom 3 článku 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustanovenia vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice“. Podľa rozsudkov Súdneho dvora ES vo veci 14/83 zo dňa 10.4.1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 16 a vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 16, podľa 3 odseku článku 189: „smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Hoci toto ustanovenie ponecháva členským štátom možnosť voľby spôsobov a prostriedkov na zabezpečenie, že smernica je implementovaná, táto sloboda nemá vplyv na povinnosť všetkých členských štátov, ktorým je smernica určená, prijať, v rámci ich vnútroštátnych právnych poriadkov všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že smernica je plne účinná v súlade s cieľom, ktorý sleduje“. Podľa rozsudkov Súdneho dvora ES vo veci 14/83 zo dňa 10.4.1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 26 a vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 26 „avšak povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovení vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu (v prejednávanej veci 76/207), je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189“. Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero „cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok“. Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 25 „systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom beztoho, aby mohol vplývať na ich obsah“ (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C 240/98 až C 244/98, Zb. s. 14941, bod 25). Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 26 „tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy“ (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27). Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 27 „na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“ (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C 473/00, Zb. s. I 10875, bod 32). Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 38

„povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom“. Podľa rozsudku Súdneho dvora ES vo veci C-243/08 zo dňa 04. 06. 2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 43 „vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú“. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia „je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offio túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti“. Podľa uznesenia Súdneho dvora EÚ vo veci C 76/10 zo 16.11.2010 Korčkovská proti POHOTOVOST, s.r.o.: „2. Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere, aká je vo veci samej, upravujúca podľa zistení tohto súdu sankciu v neprímerane vysokej výške na ťarchu spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. V prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeného súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou.“ Podľa bodu 50 tohto rozhodnutia „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, už citovaný, bod 52).“ Žalovaná ďalej poukázala i na § 3 ods. 1, § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a navrhla, aby napadnutý rozsudok okresného súdu, ako podľa nej nesprávny a nezákonný, odvolací súd zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanej trovy prvostupňového aj odvolacieho konania, eventuálne žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie.

K doručenému odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca v písomnom podaní jeho právneho zástupcu (č.l. 147-150 spisu). S argumentáciou žalovanej v odvolaní nesúhlasil a napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť; uplatnil a vyčísliť si i náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že vo svojom návrhu uplatnil nárok zo zmenky. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Prvostupňovému súdu predložil originál zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k žalobcovi ako indosatárovi je preto jediným legitimitačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb. dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej neboli vznesené žiadny námietky. Žalobca ďalej uviedol, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Z ust. § 17 zákona zmenkového a šekového vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, podľa ktorého cit.: „Z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplateniu, prípadne vymáhaniu, preukazovať, že mu odporca (povinný) zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Z ustanovenia § 17 zák. č. 191/1950 Zb. síce vyplýva, že kto je žalovaný (povinný) zo zmenky, môže vznášať (robiť) proti zmenkovému nároku určité námietky, je však na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi (povinnom) a nie na navrhovateľovi (oprávnenom). Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena z odporcu (povinného) na navrhovateľa (oprávneného)“. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo žalovanej strany a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd a suploval aktivitu žalovanej. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán,

súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (ust. § 5 ods. 1 OSP). Žalobca poukázal i na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci, vyjadrené v uznesení sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Ďalšia argumentácia, uvedená vo vyjadrení žalobcu, sa týkala „prerušenia konania Krajským súdom v Prešove vo veci 6 Co 156/2013“, k čomu žalobca doložil i ďalšie listiny na č.l. 163, 164 spisu (späťvzatie odvolania).

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 prejednal vec v medziach § 212 ods. 1, 3 OSP postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a za splnenia podmienok podľa § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s ust. § 211 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozsudku napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 594,92 Eur, 6 % úrok p.a. a zmenkovú odmenu, tak ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu, potvrdil za aplikácie ust. § 219 ods. 1, 2 OSP a vo zvyšnej časti rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f), h), ods. 2 OSP zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd prejednal odvolanie žalovanej proti rozsudku okresného súdu za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP z dôvodu, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené podmienky pre postup podľa § 214 ods. 1 písm. b) OSP. K procesnému postupu odvolacieho súdu sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/220/2014-174 zo dňa 16.06.2015 s tým, že podľa § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.06.2015, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

Rovnako v procesnej rovine krajský súd ďalej uvádza, že neakceptoval žiadosť uvedenú v odvolaní žalovanej na prerušenie odvolacieho konania „do rozhodnutia Súdneho dvora vo veci predloženej Krajským súdom v Prešove“, pričom toto konanie žalovaná nešpecifikovala, len odkázala na internetovú stránku „na: <http://www.najpravo.sk/clanky/ks-presov-indosaciou-zmenky-sa-zrejme-obchadza-pravo-eu.html>“. Z tejto stránky nebolo možné zistiť spisové značky konaní Krajského súdu v Prešove, ktoré mala žalovaná zrejme na mysli, avšak z textu tohto článku vyplýva znenie prejudiciálnej otázky, keď dotknutý súd vzhľadom k uvedenému predložil Súdneho dvora EÚ prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ V článku sa o.i. ďalej uvádza, že ak Súdny dvor EÚ odpovie na otázku kladne, súd môže posudzovať spotrebiteľskú zmluvu napriek indosácii zmenky a napriek prísnej formálnosti a abstraktnosti zmenkového práva a tak sa súdu otvorí možnosť vykonať ex offio súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok a možnosť ex offio kontroly, či nejde o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia RPMN. Odvolací súd však z vlastnej činnosti aj v iných konaniach mal vedomosť o vyčiarknutí prejudiciálnych konaní vyvolaných v obdobných veciach Krajským súdom v Prešove, z registra prejudiciálnych konaní Súdneho dvora EÚ. Konkrétne išlo o konanie C-558/13 (vec Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/156/2013), pričom uznesením Predsedu Súdneho dvora EÚ 966714 zo dňa 4. júna 2014 bolo rozhodnuté o vymazaní veci C-558/13 z registra Súdneho dvora, prípadne mohlo ísť o konanie C-328/14 (vec Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2013), pričom uznesením Predsedu Súdneho dvora EÚ 964817 zo dňa 17. júna 2015 bolo rozhodnuté o vymazaní veci C-328/14 z registra Súdneho dvora. Z uvedeného odpadol dôvod pre samostatné rozhodovanie o žiadosti žalovanej; súčasne neboli dané podmienky pre fakultatívne prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, podľa ktorého, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 212 ods. 1 OSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 212 ods. 3 OSP, na vady konania pred súdom prvého stupňa prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Krajský súd uvádza, že za aplikácie § 212 ods. 1 OSP, § 205 ods. 3 OSP posudzoval rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku len v medziach odvolacích dôvodov žalovanej, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 24.03.2014, za viazanosti skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP).

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovanej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je primárne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe kvalitatívnu i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovanej vo vzťahu k napadnutému výroku, ktorým okresný súd žalobe vyhovel, a to pokiaľ priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zmenkovej sumy 594,92 Eur, zmenkovej odmeny 5,06 Eur a 6 % úroku ročne zo súm a za dobu ako je vyjadrené v potvrdzujúcom výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu, tak krajský súd poukazuje na vyššie citované zákonné ust. § 219 ods. 1 OSP, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu.

Odvolací súd, prihládajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvého stupňa vo vzťahu k potvrdenej časti rozsudku také vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To sa týkalo i viacerých zrejmych písárskych chýb a nesprávností uvedených v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku, ku korekcii ktorých došlo tak vydaným opravným uznesením okresného súdu ako aj v rámci dôvodov uvedených odvolacím súdom v tomto rozsudku. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého meritórneho rozhodnutia okresného súdu v predmetnej (potvrdenej) časti, krajský súd uvádza nasledovné.

Z priebehu prvostupňového konania podľa obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd dodržal postup podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, keď doručil žalovanej Tlačivo C. Relevantná bola v danom prípade osobitná a prednostná právna úprava v Nariadení, ktorá vzhľadom na charakter a účel Nariadenia kladie dôraz na zjednodušené občianske súdne konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zjednodušený prístup k spravodlivosti, zásadu jednoduchosti, rýchlosti a proporcionality v prepojení na hospodárnosť a efektívnosť (rýchlosť) takeého konania, za dodržania základných práv účastníkov konania, rešpektovania práva na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórnosti procesu (najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, o dôkazných prostriedkoch a rozsahu, v akom sa vykonávajú dôkazy). Práve z hľadiska kontradiktórnosti tohto konania je potrebné vykladať aj článok 5 Nariadenia o priebehu konania na súde. Vo všeobecnosti sa kontradiktórnosť definuje ako prenos dôkazného bremena zo súdu na účastníkov sporu, resp. rokovací spôsob súdneho procesu (Slovník súčasného slovenského jazyka, Veda, vydavateľstvo SAV, Bratislava 2011, 2 Zv.). Okrem účelu a zmyslu Nariadenia a skutočnosti, že žalobca uplatnil pohľadávku práve v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia vyplnením vzorového tlačiva „A“, doručeného Okresnému súdu Martin 28.03.2013, bolo súčasne potrebné prihliadnúť aj zo strany dovolacieho súdu na charakter uplatnenej pohľadávky a opis dôkazov, ktoré túto uplatnenú pohľadávku podporujú. Z údajov obsiahnutých vo vzorovom tlačive „A“ a opisu dôkazov bolo zrejmé, že žalobca uplatnil pohľadávku zo zmenky ako indosatár, ktorý nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 22. marca 2010 na zmenkovú sumu 1.517,27 Eur so záväzkom úhrady zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 4. októbra 2010. Vo vzorovom tlačive „A“ na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia pod bodom 8.1 pri údajoch o uplatnenej pohľadávke žalobca ďalej uviedol, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 22. marca 2010 na sumu 1.517,27 Eur, pričom do nej bol zahrnutý aj záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 4. októbra 2010. Keďže na zmenkovú sumu žalovaná uhradila 922,35 Eur a na úroky 0,00 Eur, navrhol žalobca podľa čl. 7 Nariadenia vydať rozsudok, ktorým sa žalovanej uloží, aby do troch dní od doručenia rozsudku zaplatila žalobcovi zmenkovú sumu 594,92 Eur, zmenkový úrok 0,25 % denne zo sumy 1517,27 Eur od 04.10.2010 do 17.02.2011 čo predstavuje sumu 519,67 Eur, zo sumy 1389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011 čo predstavuje sumu 93,78 Eur, zo sumy 1261,27

Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011 čo predstavuje sumu 718,93 Eur, zo sumy 1231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011 čo predstavuje sumu 160,07 Eur, zo sumy 1201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012 čo predstavuje sumu 159,17 Eur, zo sumy 1171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012 čo predstavuje sumu 237,18 Eur, zo sumy 1141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012 čo predstavuje sumu 134,10 Eur zo sumy 1111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012 čo predstavuje sumu 197,25 Eur, zo sumy 1011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012 čo predstavuje sumu 45,51 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012 čo predstavuje sumu 63,37 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012 čo predstavuje sumu 61,46 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013 čo predstavuje sumu 101,57 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplata, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy 1.517,27 Eur od 22.11.2010 do 17.02.2011, čo predstavuje sumu 22,01 Eur, zo sumy 1.389,27 Eur od 18.02.2011 do 16.03.2011, čo predstavuje sumu 6,18 Eur, zo sumy 1.261,27 Eur od 17.03.2011 do 30.10.2011, čo predstavuje sumu 47,40 Eur, zo sumy 1.231,27 Eur od 31.10.2011 do 21.12.2011, čo predstavuje sumu 10,55 Eur, zo sumy 1.201,27 Eur od 22.12.2011 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 10,49 Eur, zo sumy 1.171,27 Eur od 13.02.2012 do 03.05.2012, čo predstavuje sumu 15,60 Eur, zo sumy 1.141,27 Eur od 04.05.2012 do 19.06.2012, čo predstavuje sumu 8,82 Eur, zo sumy 1.111,27 Eur od 20.06.2012 do 29.08.2012, čo predstavuje sumu 12,97 Eur, zo sumy 1.011,27 Eur od 30.08.2012 do 16.09.2012, čo predstavuje sumu 2,99 Eur, zo sumy 844,92 Eur od 17.09.2012 do 16.10.2012, čo predstavuje sumu 4,17 Eur, zo sumy 744,92 Eur od 17.10.2012 do 18.11.2012, čo predstavuje sumu 4,04 Eur, zo sumy 644,92 Eur od 19.11.2012 do 20.01.2013, čo predstavuje sumu 6,68 Eur, zo sumy 594,92 Eur od 21.01.2013 do zaplata a ďalej zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 5,06 Eur a uhradiť trovy konania žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu.

V súvislosti s posúdením odvolacích dôvodov žalovanej a vyhodnotením postupu a záverov okresného súdu bolo nevyhnutné zo strany krajského súdu uviesť citáciu nižšie uvedených rozhodných ustanovení Nariadenia a s ohľadom na charakter uplatnenej pohľadávky, ako zmenkovej pohľadávky, uviesť citáciu rozhodných ustanovení zákona č. 191/1950 Zb.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia, odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 6 Nariadenia, akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia, do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust. úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust. úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietať majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou neobstaranosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods.1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods.1 cit. zák. majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 495 Občianskeho zákonníka, platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa odvolacieho súdu žalobca v súlade s čl. 4 ods. 1 Nariadenia začal konanie vyplnením vzorového tlačiva „A“, jeho podaním na príslušný súd a podľa Nariadenia v čl. 8 ods. 8.1 uviedol údaje o uplatnenej pohľadávke a opísal dôkazy, ktoré podporujú uplatnenú pohľadávku, a to zmenku vystavenú žalovanou, ktorá v origináli ako dôkaz bola doložená. Z tejto zmenky vyplývalo, že ju vystavila žalovaná dňa 22.

marca 2010 v Turčianskych Tepliciach na zmenkovú sumu 1.517,27 Sk s bezpodmienečným sľubom zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, sumu 1.517,27 Eur, zmenkový úrok 0,25 % denne od 4. októbra 2010, splatné: POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Žalovaná bola uvedená ako vystaviteľ menom, priezviskom, trvalým bydliskom, rodným číslom, pod ktorými identifikačnými údajmi sa nachádzal podpis vystaviteľa zmenky. Zmenka bola indosovaná na žalobcu, čo vyplynulo z údaju umiestneného na rube zmenky. Bolo nepochybné, že žalobca podľa Nariadenia a podľa údajov o pohľadávke uvedených v čl. 8 bodu 8.1. vyplneného vzorového tlačiva A, uplatnil proti žalovanej zmenkovú pohľadávku. Pohľadávka vyplývala zo žalobcom predloženej zmenky, ktorú podľa údajov na zmenke vystavila žalovaná.

Odvolací súd uvádza, že zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke, čiastku v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má ten dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Záväzok zo zmenky nie je viazaný na iné dôvody vzniku zmenky. Ak žalobca uplatňuje svoju pohľadávku len na základe vystavenej zmenky, tak majiteľ takejto zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a ani neskôr pri jej vymáhaní poukazovať na nič iné, len to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Ak je zmenka platná, tak je dostatočným dôkazom pre vznik uplatneného nároku z nej vyplývajúceho a potom je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a v súdnom konaní ich aj preukázal. Abstraktnosť zmenkového záväzku znamená aj jeho nezávislosť, samostatnosť, keďže zmenkový záväzok existuje nezávisle na dôvode jeho vzniku. Zmenkový záväzok je tak nezávislý na kauzálnych záväzkoch. V prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky existujú vedľa seba dva záväzky, a to záväzok kauzálny (pôvodný) a popri ňom záväzok zmenkový. S abstraktnosťou zmenkového záväzku počíta priamo citované ust. § 495 Občianskeho zákonníka. Ďalším charakteristickým znakom záväzku vyplývajúceho zo zmenky je jeho nespornosť. Táto je daná tým, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie ani neskôr pri jej vymáhaní preukazovať nič iné, len to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Zmenka samotná, pokiaľ je platná, je dostatočným dôvodom pre vznik nároku na čiastku v nej uvedenú a je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v súdnom konaní aj preukázal. Zmenkový záväzok je tiež záväzkom samostatným, ktorý existuje nezávisle na hospodárskom dôvode jeho vzniku. Zmenkový záväzok nemá pôvod v predchádzajúcich kauzálnych pohľadávkach, tie len vytvárajú potrebu založenia zmenkových záväzkov. Účelom zabezpečovacej zmenky je, aby v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy bolo zabezpečené plnenie práve zo zmenky, avšak aj záväzok z takejto zabezpečovacej zmenky má povahu abstraktnú a nespornú.

V konečnom dôsledku žalobca pri vyplnení vzorového tlačiva „A“ a v zmysle čl. 8 bodu 8.1 pri údajoch o uplatnenej pohľadávke ani nepoužil argumentáciu, že pohľadávka zo zmenky je pohľadávka zo zabezpečovacej zmenky, ani tvrdenia o úverovom vzťahu. Na základe vyššie uvedeného zhodnotenia preto za daného stavu žalobcovi na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia postačovalo predloženie zmenky a opis rozhodujúcich skutočností, ktoré osobitne boli vyjadrené v čl. 8 bod 8.1 údajov o pohľadávke vyplneného vzorového tlačiva A.

Okresný súd podľa Nariadenia doručil žalovanej tlačivo „C“ na odpoveď v zmysle čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia, spolu s návrhom a prílohami. Žalovaná po doručení tlačiva „C“ dňa 29.11.2013 podľa doručky na čl. 45 rub spisu, a to tlačiva na odpoveď, sa vyjadrila postupom podľa Nariadenia, a to doručení tlačiva „C“ na odpoveď Okresnému súdu Martin dňa 13.12.2013 (čl. 46 rub spisu), v ktorom uviedla, na otázku 1. „Akceptujete pohľadávku?“ Odpoveď „Čiastočne“. „Prikladám výpis o úhradách, kde je jasné, že som uhradila už 1.645,27“. Na otázku 3. „Chcete, aby sa nariadilo ústne pojednávanie?“ Odpoveď „Áno“. „Chcem sa vyjadriť osobne na súde“. Na otázku 4. „Žiadate o náhradu trov konania?“ Odpoveď „Nie“. Na otázku 5. „Chcete si uplatniť protipohľadávku?“ Odpoveď „Nie“. Žiadne iné námietky a skutočnosti z tlačiva „C“, vyplneného žalovanou 13.12.2013, nevyplývali. K tlačivu „C“ žalovaná pripojila listinu vystavenú „Pohotovosť“, k 11.12.2013, „Splátky a pokuty“, k číslu zmluvy 609700028, typ úveru bežný, aktuálny stav „CDC - 1.1.2013“, o.i. s údajom o vypočítanej splátke k 13.12.2013 „1645,27“, vypočítanej penalizácii k 13.12.2013 „5281,25“ a celkovom nedoplatku „4.030,9“.

Žalovaná dňa 06.02.2014 osobne do podateľne Okresného súdu Martin, t.j. po uplynutí 30-dňovej lehoty stanovenej v čl. 5 ods. 3 Nariadenia, doručila písomné vyjadrenie k návrhu žalobcu, v ktorom vyslovila presvedčenie, že nároky žalobcu na uplatnenie pohľadávky zo zmenky sú „v rozpore so zákonom, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 4 písm. i), k), o) Občianskeho zákonníka) a táto dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa“, na základe čoho považovala žalovaná takúto dohodu o vyplnení zmenky za absolútne neplatnú. Podľa žalovanej je zmenka „klasickým obchodnoprávnym inštitútom“, ktorý nie je použiteľný v prípade spotrebiteľov. Napríklad 3-dňová lehota na podanie odporu proti zmenkovému platobnému rozkazu je pre spotrebiteľa neprimerane krátka. „Naviac dohoda o vyplnení blankozmenky umožňuje dodávateľovi vypísať ju jednostranne výhodne (napríklad 0,25 % zmenkový denný úrok, rovná sa 91,25 % p.a.)“. Žalovaná ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť takúto dohodu vo VOP a táto dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Zmenka bola aj v tomto prípade spotrebiteľovi jednostranne nanútená a „spotrebiteľia ani len nerozumejú, čo to je“. Žalovaná poukázala na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov v exekučných veciach. Dodala, že neprípustnosť zmenky v spotrebiteľských právnych vzťahoch potvrdil s odstupom času aj zákonodarca v zák. č. 121/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je zmenka zakázaná. Žalovaná súhlasila s rozhodnutím bez pojednávania a navrhla, aby okresný súd žalobu zamietol.

Okresný súd nariadil a dňa 10.02.2014 vykonal pojednávanie, na ktorom žalovaná trvala na svojom vyjadrení a uviedla, že: „Pohľadávku neuznávam“. Potvrdila, že na zmenke je jej podpis; uviedla, že brala úver 800,- Eur. Zmenku nepodpisovala tak, aby o nej vedela, nevedela ani, čo je zmenka. Vo vzťahu k tým námietkam, ktoré žalovaná vzniesla po uplynutí lehoty určenej Nariadením, odvolací súd poukazuje na čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ktoré ustanovuje koncentračnú zásadu v spojení s ust. čl. 7 ods. 1 Nariadenia, podľa ktorého sa vykonáva dokazovanie len na základe dôkazov, ktoré vychádzajú z tlačiva „A“ a tlačiva „C“. Z čl. 7 ods. 1 Nariadenia vyplýva, že toto podmieňuje vykonávanie dôkazov doručením odpovede žalovanej strany a vyjadrením námietok. Žalovaná v určenej lehote na odpoveď, t.j. formulovanie svojej obrany v rovine tvrdenia a v dôkaznej rovine, žalovaný nárok čiastočne akceptovala a doložila listinu „Splátky a pokuty“ k 13.12.2013. Vykonanie dokazovania exekučným spisom sp.zn.18Er 1562/2011 medzi Pohotovosť, s.r.o., a žalovanou, uvádzaným v zápisnici o pojednávaní (č.l. 82 spisu), účastníci nenavrhli. Preto bolo opodstatnené, ak okresný súd napokon pri rozhodovaní, podľa odôvodnenia rozsudku, z tohto dôkazného prostriedku nevychádzal. V tomto smere odvolací súd poukazuje na čl. 9 Nariadenia, podľa ktorého súd je povinný určiť spôsob a rozsah vykonania dôkazov potrebných na rozhodnutie, avšak podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov; zdôrazňuje sa úprava obsiahnutá v Nariadení a obsah odpovede žalovanej vo väzbe na koncentračnú zásadu.

Krajský súd s poukazom na závery vyjadrené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, a to predovšetkým na tie závery, ktoré je potrebné v praxi všeobecných súdov prijať ako všeobecne uplatniteľné, pokiaľ ide o zaujatie stanoviska ku kontradiktórnosti súdneho procesu, k pojmu dokazovanie, k pojmu súdna (právna) vec a prejednanie veci v prítomnosti účastníka konania, dospel k názoru, že okresný súd vo veci správne posudzoval práva zo zmenky, keďže žalobca uplatnil nárok voči žalovanej spočívajúci v jej záväzku inkorporovaného do zmenky ako cenného papiera, zaplatiť sumu, ktorú do zmenky doplnil pôvodný majiteľ zmenky. V tomto smere boli relevantné tie dôkazy, ktoré v konaní navrhli účastníci, teda listiny doložené k návrhu žalobcom a listinný dôkaz doložený žalovanou k odpovedi na tlačive „C“.

Pokiaľ ide o ďalšiu argumentáciu žalovanej uvedené v odvolaní, ktorá sa týkala v skutkovej rovine tvrdeného statusu žalovanej ako spotrebiteľky, tak je potrebné uviesť, že žalovaná bola okresným súdom poučená podľa § 120 ods. 4 OSP (č.l. 82 spisu), aplikovaného cez čl. 19 Nariadenia, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Žalovaná splnenie podmienok v zmysle § 205a ods. 1 OSP netvrdila ani nepreukázala. Krajský súd mohol pri rozhodovaní relevantne vychádzať len z tých odvolacích dôvodov, ktoré mali väzbu na skutkový stav uzavretý okresným súdom v prvostupňovom konaní (§ 213 ods. 1 OSP), podľa zistení z dôkazov navrhnutých účastníkmi, postupom za rešpektovania čl. 5 ods. 3 Nariadenia v spojení s čl. 7 ods. 3 Nariadenia.

Odvolačný súd vyhodnotil v potvrdenej časti napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správne rozhodnutie (§ 219 ods. 1 OSP). Na zdôraznenie vecnej správnosti potvrdenej časti napadnutého rozsudku, t.j. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 594,92 Eur so 6 % úrokom zo súm a za dobu špecifikovanú v prvom, potvrdzujúcom výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu a so zmenkovou odmenou 5,06 Eur, odvolací súd uvádza tiež nasledovné.

Je potrebné zdôrazniť, že predmetom uplatneného nároku žalobcom nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale nárok zo zmenky. Posudzovanie základného vzťahu, t.j. kauzálneho vzťahu by malo význam, pokiaľ by žalovaná ako spotrebiteľka vzniesla voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jej škodu a ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky v Nariadením určenej lehote. Keďže žalobca uplatnil nárok titulom zaplataenia zmenkovej pohľadávky podľa predloženej zmenky, tak bol nositeľom dôkazného bremena len ohľadom tých skutkových tvrdení, na základe ktorých uplatnil svoju pohľadávku voči žalovanej. Ak žalobca netvrdil existenciu zmluvy o úvere, tak nebol ani nositeľom dôkazného bremena na preukázanie skutočností a okolností o úvere poskytnutom pôvodným majiteľom zmenky žalovanej.

Vo vzťahu k inštitútu indosácie zmenky sa uvádza, že jeho využitie vyplýva z ust. § 11 zákona č. 191/1950 Zb. Samotná zmenka vystavená žalovanou umožňovala jej indosáciu, prevod práva zo zmenky indosamentom (rubopisom) na nového majiteľa zmenky, k čomu došlo a žalobca ako indosatár bol nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 22. marca 2010 na zmenkovú sumu 1.517,27 Eur. S poukazom na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. výlučne je to len žalovaná ako subjekt, ktorý je oprávnený a zároveň povinný tvrdiť na svoju obranu proti platobnej povinnosti všetky skutočnosti, ktoré považuje za významné. Žalovaná bola povinná tvrdiť a súčasne preukázať okolnosti, ktorými by spochybnila abstraktný charakter indosamentu podľa ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., teda okolnosti, ktoré by preukazovali záver, že majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Dlžník tak musí preukázať, že nový majiteľ nadobudol zmenku nepoctivo. Takejto obrany sa však žalovaná relevantne nedovoľovala. Samotný žalobca ako majiteľ zmenky je dostatočne legitímny už tým, že drží zmenku bez toho, aby musel preukazovať dôvod jej vzniku, dôvod jej prijatia, či dôvod jej indosácie a nadobudnutia. Záväzok vyplývajúci zo zmenky je záväzkom samostatným, a preto nie je závislý na pôvodnom úverovom vzťahu. Ak žalobca uplatnil nárok zo zmenky, bez ďalšieho nebolo možné rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď by bolo nepochybné, že s danou zmenkou súvisia. Krajský súd poukazuje na ustálenú judikatúru všeobecných súdov SR, podľa ktorej ... „z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplataeniu, prípadne vymáhaniu preukazovať, že mu žalovaný zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008). Krajský súd poukazuje tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 21/2012, podľa ktorého ... „Pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé od základného právneho pomeru, majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Záväzok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky, ktorá, ak spĺňa formálne náležitosti, zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na jej zaplataenie“.

Ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak ohľadom kauzálneho vzťahu boli podané a preukázané námietky zo strany dlžníka. Okresný súd pri posudzovaní uplatnenej pohľadávky žalobcom bol oprávnený posudzovať len to, či zmenka obsahuje všetky zákonom č. 191/1950 Zb. vyžadované náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť povinne do nej uviesť. Nebol oprávnený skúmať podmienky jej vystavenia, ani jej neprípustnosť. Zákaz zneužitia práva je síce jedným zo základných princípov fungovania právneho štátu, napriek tomu právna úprava zákona č. 191/1950 je prísne formálna a neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. tak, aby sa mohol súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, ktorý môže mať charakter vzťahu spotrebiteľského. Nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ pri nadobúdaní zmenky nekonal poctivo a že konal na škodu dlžníka. Námietka nepoctivého nadobudnutia zmenky ďalším majiteľom na škodu dlžníka však musí byť ako relatívna námietka uplatnená dlžníkom a musí ním byť aj preukázaná, čo v danom prípade zo strany žalovanej v rozhodnom procesnom štádiu konania podľa Nariadenia naplnené nebolo.

V danom prípade teda okresný súd správne vychádzal pri posudzovaní samotných nárokov žalobcu zo zmenky, z osobitnej právnej úpravy v zákone č. 191/1950 Zb., zákona zmenkového a šekového a

odvolací súd sa stotožnil s jeho vyhodnotením predloženej zmenky ako vystavenej v súlade s uvedeným zákonom, keď spĺňa všetky náležitosti vlastnej zmenky v zmysle § 75 cit. zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov, bez relevantne vznesených námietok žalovanou v zmysle čl. I. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vo väzbe na Nariadenie, potom ani odvolací súd nemal priestor pre zaoberanie sa tou argumentáciou žalovanej v odvolaní, ktorá sa týkala jej postavenia spotrebiteľky v rámci kauzálneho vzťahu k predchádzajúcemu majiteľovi zmenky, a to vrátane poukazovaných predpisov a rozhodnutí podľa práva EÚ vo vzťahu k spotrebiteľom.

Len pre úplnosť však k poukazu žalovanej o neprípustnosti zmenky, čo mal potvrdiť „zákonodarca v zák. č. 121/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je zmenka zakázaná“, odvolací súd dodáva, že uvedená zákonná úprava nebola účinná v čase vystavenia zmenky, kedy platil zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Úplné vylúčenie neprípustnosti zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom, stanovil od 01.05.2014 zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to v § 5a. Uvedený zákaz však nemožno retroaktívne vyhodnocovať v súvislosti so zmenkou vystavenou 22. marca 2009. K tomuto dátumu bolo relevantné ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 285/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého bolo možné prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, avšak obmedzene, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s uvedeným veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. To platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. V zmysle § 4 ods. 7 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľ zodpovedal za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom, avšak skutočnosť, že ak by aj zmenková suma vyplnená do zmenky presahovala maximálnu zmenkovú sumu v zmysle § 4 ods. 6 cit. zákona, tak by to nemalo za následok absolútnu neplatnosť zmenky.

K precizovaniu dôvodov v časti potvrdzujúceho rozhodnutia odvolací súd len podporne a primerane považuje za potrebné poukázať i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2011 zo dňa 25. apríla 2012, v zmysle ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

Vo vzťahu k hodnoteniu zmenky a uplatneným nárokom žalobcu však je potrebné uviesť, že zo zákona zmenkového a šekového, v zmysle okresným súdom citovaného čl. I. § 48 ods. 1, priamo vyplývajú nároky na zmenkovú sumu, v danom prípade uplatnenú a priznanú vo zvyšnej nezaplatennej časti v sume 594,92 Eur (po odpočítaní úhrady 922,35 Eur), na priznané 6 % úroky odo dňa zročnosti, na odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy. V tejto časti došlo i k potvrdeniu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Okresný súd žalobcovi priznal i nárok na 0,25 % zmenkový úrok denne od 04.10.2010 zo súm a za dobu ako bolo vyjadrené vo zvyšnej časti napadnutého meritórneho výroku prvostupňového rozsudku. Túto časť svojho rozhodnutia však nezdôvodnil predovšetkým v rovine právneho posúdenia, keď nebol dostatočný len poukaz na zmenku s tým, že nebola žalovanou v konaní relevantne spochybnená. Uvedené stručné konštatovanie však nevytvára dostatočné, úplné a tým zrozumiteľné a preskúmateľné odôvodnenie tejto časti napadnutého rozhodnutia, čo nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP, na ktoré bolo v spojení s čl. 19 Nariadenia nevyhnutné zo strany odvolacieho súdu prihliadať. Okresný súd z hľadiska priznaného nároku na zaplatenie 0,25 % zmenkového úroku uvedeného v zmenke v rámci právneho posúdenia nevyhodnotil tento priznaný nárok z hľadiska charakteru zmenky (vistazmenka), nezaoberal sa jeho výškou, dobou začatia úročenia zmenkovej sumy a vôbec nezdôvodnil, prečo priznal tento zmenkový úrok až do zaplatenia sumy 594,92 Eur. Ide pritom o zmenkový úrok výslovne neupravený v čl. I. § 48 ods. 1 bod 2. zákona zmenkového a šekového.

Podľa § 157 ods. 2 OSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Tým, že v dotknutej časti nebola daná dostatočná odpoveď na všetky skutkové a najmä právne otázky potrebné pre preskúmanie vecnej správnosti dotknutej časti prvostupňového rozhodnutia, došlo k naplneniu dôvodov pre jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, za aplikácie ust. § 221 ods. 1 písm. f), h), ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu zvyšný nárok žalobcu na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne opätovne prejednať a rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, za dodržania náležitostí podľa § 157 ods. 2 OSP.

Pre účely nového posúdenia a rozhodnutia o zvyšnom nároku žalobcu odvolací súd akcentuje, že predmetom konania je výlučne nárok uplatnený žalobcom zo zmenky, preto bude okresný súd tento nárok posudzovať podľa zákona zmenkového a šekového, pričom žalobcom predložená zmenka, tak ako správne okresný súd ustálil, je zmenkou, ktorá má samotným zákonom zmenkovým a šekovým vyžadované náležitosti. Krajský súd je toho názoru, že ani dlžníkov, ktorí sú spotrebiteľmi, nie je možné vyňať z pôsobnosti ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., najmä ak takíto dlžníci žiadne relevantné námietky týmto ustanovením predpokladané v konaní voči indosatárovi zmenky neuplatnili, v Nariadením stanovenej lehote. Bez relevantných námietok dlžníka, aj keď je tento spotrebiteľom, by bol výklad, ktorý smeruje k prelomeniu zásad stanovených v ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., v nesúlade s výslovným znením tohto ustanovenia. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu. Bude v konaní pred okresným súdom skutkovo a právne posúdený zvyšný nárok na zaplatenie zmenkových úrokov 0,25 % denne, so stanovením doby ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom ust. § 48 a § 49 čl. I. zákona č. 191/1950 Zb. Okresný súd sa v novom rozhodnutí dôsledne vyjadrí i k úroku 0,25% denne, dojednanému v zmysle čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. a jeho výšku posúdi.

Odvolací súd tiež predbežne poukazuje na svoj názor, vyslovený i vo viacerých predchádzajúcich odvolacích veciach s obdobným skutkovým a právnym základom (napr. v rozsudku sp.zn. 14Cob/284/2014), že začiatok úročenia zmenkovej sumy nemožno regulárne stanoviť na dátum spadajúci do doby pred vystavením zmenky. Začiatok doby úročenia zmenkovej sumy nie je prípustné stanoviť ani na dátum neexistujúci alebo na dátum nemožný. Zákon však opomína otázku, dokedy sa zmenková suma v dôsledku opatrenia zmenky relevantnou úrokovou doložkou úročí. Vzhľadom k tomu, že počiatok lehoty úročenia zmenkovej sumy je v dispozícii zostaviteľa úrokovvej doložky a zo zákona nemožno vyvodit' žiadnu prekážku, ktorá by bránila v dispozícii s dobou ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy, nemalo by byť stanovenie ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy považované za neúčinné. Odvolací súd je toho názoru, že koniec lehoty úročenia zmenkovej sumy úrokovou doložkou však nemožno stanoviť ľubovoľne, teda záver lehoty nemožno stanoviť na dátum neexistujúci alebo na dátum nemožný. Koniec lehoty úročenia zmenkovej sumy úrokovou doložkou nemožno rovnako určiť tak, aby bol situovaný do doby po splatnosti zmenkovej pohľadávky. Tým nie je však dotknutá požiadavka veriteľa na úročenie pohľadávky až do okamihu zaplatenia, pretože uhradzovaciu funkciu od splatnosti zmenkovej pohľadávky do doby zaplatenia zmenkového dlhu od dohodnutých úrokov preberajú zákonné šesťpercentné úroky, ktoré sú v súlade s obsahom ust. § 48 a § 49 Článku I zákona č. 191/1950 Zb. súčasťou postihového zmenkového plnenia.

Podľa ust. § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 3 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd v senáte hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.